

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.
Конто пошти шлади. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. пере-
пошудом.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРІЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Швейцарії 7-50 зол.,
Швейцарії 5 ш. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Ба-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Звізак адрес 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-28.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

В Палаті Лордів запитують про голод у Східному Союзі.

Лорд Чарвуд оголосив у Палаті Лордів запит у справі голоду в Східному Союзі. Запит прийшов перед палату у вівторок 17. ц. м. Лорд Чарвуд звертає увагу на інформації, які курсують в Англії і які походять з добре інформованих джерел, а саме, що теперішня політика східного уряду спричинила в останньому часі загально поширений голод між населенням тих земель, які продукують збіжжя в Союзі. По всім поглядам Союзі будуть продовжувати свою політику в цього року при допомозі схибно заведеної колективної системи господар-

ства, через накіпшення завою про державну власність усіх сільсько-господарських продуктів, через виліт державою збіжжя за кордон і забирання його на задоволення армії, не зважаючи на потребу того збіжжя на прожиття тих, що його продукують. Лорд Чарвуд звертається до уряду його Королівської Милости із запитом, чи уряд має які інформації, які могли б наперечити цим твердженням. Запит лорда Чарвуда поставлений головою на підставі свіжих вісток про велику загрозу нового голоду на Східній Україні. (УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

В англійській Палаті Послів запитують про голод у Східному Союзі.

Останніми днями поставлено в англійській палаті послів кілька запитів, які відносяться до положення в Східному Союзі.

Дня 5. ц. м. запитав посол сер Валдрон Сміттера секретаря закордонних справ, сер Джона Саймона, чи він має які нові інформації до цього економічного положення в Східному Союзі і яких розмірів досяг голод за останніх дванадцять місяців.

Сер Біліам Девісон запитував того самого

дня міністра торгівлі, скільки тон продуктів поживи вивезено з Східного Союзу за останній рік. З відповідей докладається, що за минулий рік вивезено, не зважаючи на те, що на Україні мільйони населення гинули з голоду, 748.248 метричних тон пшениці, 567.094 метр. тон ячменю і 37.205 метр. тон масла. Це офіційні тістала, які були проголошені. Скільки вивезено доз тим, годі довідатись. (УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Східне Львокарно довели до рівності зброєння.

Французька преса привітала дуже прихильно промову мін. Саймона в палаті громад за підтримку політики французького уряду. Одначе вже появились теж критичні зауваги до тієї промови. І так „Журналь“ дуже білвається, що британський амбасадор у Льондоні має при- ректи Німеччині рівноправність у зброєннях в заміну за приступлення до східного Львокарна. Таким чином Франція нахилилася у вполітивім

положенню, бо до того рішуче не погоджувалася на ніякі уступки для Німеччини. Східне Львокарно замість охорони перед Німеччиною при- несло її рівноправність.

Пертінакс пише в „Еко де Пари“, що Поль- ша не може відкинути пропозиції Франції і В. Британії, бо дала би доказ, що в „спільничок“ Німеччини.

Австрія піддержувала змовників у Німеччині.

До Праги надійшли вістки, що це не Франція, тільки Австрія піддержувала змовників у Німеччині. Політична поліція підчас ревізії у відомстві Папена мала нагати листи австрійських міністрів Фей і Шушніга. Оба ці міністри ерпонували Папену підтримку в повстанні проти Гітлера та відновлення давнього „рим- ського царства німецького народу“. Тоді Австрія прилучилася би теж до Німеччини. Оба міністри сподівалися, що за Папену постоїть райхсвер і повстання вдасться. Зміст листів пригнобл. дуже вальдора Гітлера. Змісту листів не оголошено тільки тому, бо австрійському по-

слові Тавшнідові в Берліні вдалось намовити Гітлера, щоби не компромітував австрійського уряду. За ці заслуги при зміні австрійського уряду призначено Тавшніда секретарем для закордонних справ, а міністри Фей і Шушніг усту- пили з уряду. Одночасно закордонна преса під- креслює знаменитий факт: новопризначений се- кретар для закордонних справ Тавшніг, негайно після засідання ради міністрів у п'ятницю 13. липня ц. р. відлетів літаком до Берліна і був присутній підчас промови канцлера Гітлера у райхстагу.

Франція проти переваги Італії.

Рівноправність для Німеччини.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Підчас нарад у Льондоні в справі великої морської конференції мін. Піетрі висунув такі домагання: Франція запі- нана найбільше морськими справами на Се- редземнім Морі. Вої і інші моря мають для неї зручодне значіння. Згодиться на перевагу В. Британії на інших морях, коли знайде підтримку в справі Середземного Моря. Найважливіші питання для Франції це відношення сили між французькою та італійською флотом на Се- редземнім Морі. І тому Франція рішуче протиставляє домаганням Італії привагати її рівноправність на Середземнім Морі та обстоює при відношенні

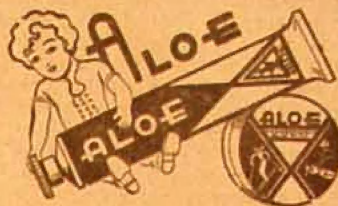
флоту 3:2 на свою користь. В. Британія засад- ничо погодилася на перевагу Французької флоту на Середземнім Морі, але одночасно запропо- нувала нове відношення до італійської флоту, а саме 6:5 на користь Франції. В. Британія і Франція породилися привагати Німеччині рівно- правність на Північній і Балтійським морі. Ні- меччині привагало право будувати великі па- цирини і підводні човни та обводити їх після нимог найновішої техніки від укониною. Такім чином Німеччині привагало уже рівноправність у зброєннях на суші і на морі.

Договори взаємної допомоги безпекою мира.

Мін. Барту про закордонну політику Франції.

ПАРИЖ, 16. 7. ПАТ. Вчора відбулося в Ба- бон святочне відкриття прохашанної табличі в честь поляжних воїнів, польських та порту- гальських охотників у світовій війні. На свято прийшов спеціально мін. Барту з представника- ми влади і на бенкеті вилословив промову про закордонну політику. Міністер заявив, що французька політика спирається на пошануван- ния мира. Одначе мир годі вдержати організу- ванням союзів, які взаємно себе поборювали би.

Тому треба заключити договори взаємної до- помоги, які забезпечують держави перед напа- дами. Ці договори взаємної допомоги враз з Львокарненським мають об'єднати Францію з іншими державами у політиці над вдержанням мира. Разі мін. Барту згадав, що не згодився би на роззброєння без підписання договору взаємної допомоги у східній Європі. Покищо Франція повинна підозирати з переговорами про роззброєння та берегти свою безпеку.

Спробуйте раз виорои „Алое“
і порівняйте з тими — яких досі вживали,
і виберіть — ліпші. 1622

Що волите?

Чи заплатити кілька золотих премії — за обезпечення Вашого мешкання від крадені з вломом у

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“
у Львові, вул. Руська ч. 20,

чи втратити кілька тисяч золотих, — якщо вломники обкрадуть Ваше необезпечене мешкання?

Чи австрійський соціалізм ще живий?

(Від нашого кореспондента.)

Відень, 14. липня 1934.

Між соціалістичними партіями повсюдної Європи австрійська соціалдемократична пар- тія була щодо організаційного рівня безпереч- но перша. Не тільки понад 42 проц. отже мало не половина, себто коло півтора мільйона вибор- ців голосували на неї, але й вплив тої партії особливо у столиці Відні був домінуючий. Хто у Відні хотів мати помешкання, посаду, робо- ту, дохід, той мусів написатися у члени с.-д. партії. А хто ним не був, того бойкотува- ли, оподатковували сильно, не допускали ні до зарібку, ні до громадської служби. Подібно було й на провінції всюди там, де тільки черво- ний мали більшість. Таким способом серп і мо- лот у гербі австрійської республіки не були пустим символом. Проти волі лідерської групи с.-д. партії не робилося нічого в Австрії. Вели- чаві сотисичні маніфестації першого травня та 12. листопада кожного року, „залізний крок робітничих баталіонів“ потверджували що зго- товність партії. Тільки вона присвоїла собі виключне право на вулицю, а „вільні“, тобто червоні професіони узурпували собі на підста- ві теорії „замкненого промислу“ а виключне матеріальне заступство робітництва по фабри- ках і підприємствах. Доцільна земельна політи- ка вела до того, що каменщики за каменцею, грунт за грунтом у Відні припадали від вилас- неного громадянства за дешеві гроші ненасит- ний громаді, яка крім того ще з виснаженого у громадянства гроші вибудувала численні вели- чаві каменниці для своїх партійників. До того будувала вона ті каменниці так, щоб, стоячи на стратегічно важких точках міста, могли вони служити просто як фортифікації для червоно- го партійного війська, для т. зв. Штурмиду. І цю партійну гвардію, числом окола 150.000 осіб, доцільно зорганізували червоні під про- водом староавстр. генералів (Кернер і Маер).

Перша спроба соціалдемократії присвоїти собі овоженню рукою асенаду на цілу Ав- стрію у липні 1927 р. — не вдалася. Пригото- влення показались за слабкі. Їх докінчили в чер- гових роках, але — як показали події в лютім 1934 р. — і другу червону революцію в Австрії ніх уряд здумити. Переміг він головню тому, що червоним повстанням зобража революцій- ного розмаху. Роки добробуту австрійського робітництва під знаком „соціалних оствів“, як впр. 8-годинний день, звична відпустка, у-

Рештки майже за дармо

тільки у нас можна набути
"БЛАВАТНИЙ БАЗАР".
Л. ГАНДЕЛЬМАН, Львів, Ботіня ч. 12.

трупи виповідження, висока підмога для безробітних, охорона льокаторів, тощо, зробили часом з колишнього революційного робітництва самопевну верству задоволених, збуржуєзних партійних дружинників. З такими ж ще менше з системізованими, управленими до пенсії комунальними службовцями можна було далі панувати над пригнобленим громадянством, але ніколи робити революцію. Тому й активними носіями лютевого повстання не були ті матеріально забезпечені соц.-дем. партіяни, а головню безробітні, розлючені комуністичні лави дійсного пролетаріату під проводом кількох партійних фанатиків. Невдача генерального страйку, а з тим і невдача цілого червоного повстання йде виключно на рахунок неадекватності та неохоти до бою матеріально насичених соц.-дем. "попугавків" та нерішучості зовсім збуржуєзлого, боязливого жидівського проводу австрійської соц. демократії. Тільки ті обставини уможливили шасливу перемогу уряду Дольфуса.

Наслідки тої перемоги відомі. Розв'язано с.-д. партію, всі її установи та організації і skonфісковано все партійне майно. Лідерів, що завчасу не повтікали, арештовано.

Розуміється, що тими засобами ще не можна було знищити з нині на завтра такий сильний рух, як соціалістичний і ще менше саму ідею соціалізму. Широкі лави австрійського робітництва від самого початку не довіряли солодким обіцянкам Дольфусового уряду. Вони збойкотували спершу поставлені під християнсько-суспільний або гаймверівський провід професійні союзи зовсім, а після скріплення урядового натиску тільки неохоче та мляво стали даліше платити свої вкладки. Лишені всякої правної можливості задокументувати свою політичну волю та пізнавши скоро безвиглядність очікуваної якійсь час ще помочи їх партійників з Ч. С. Р., австрійські робітники взяли до нелегального плекання своїх соціалістичних традицій: тайно помалювали на червоно-гріб поштовеного урядом команданта повстанчого відділу інж. Вайселя, десятитисячними масами святкували у глибині віденського ліса традиційний 1. травень, тихцем збирали жертви для в'дів і сиріт по поляглих повстанцях, зорганізували навіть для останніх вакаційну акцію, посилавши дітей революціонерів до своїх партійників у Ч. С. Р. і Швайцарії та — що найважливіше — з успіхом зорганізували нові тайні ячейки по підприємствах. Нині такі червоні ячейки є, не зважаючи на нагляд поліції та на присутність гаймверівців, примусом напиханих до кожного більшого підприємства,

майже в кожній фабриці, в кожній робітні. Тисячі випущених в останньому часі з в'язниць полонених свого часу повстанців ширять ще більше революційний дух. Донині не вдалося австрійській поліції припинити тайне розповсюдження перепачковуваної з Ч. С. Р. „Арбайтерцайтунг“ та іншої нелегальної соціалістичної літератури. Донині чути по робітничих кватирках Відня та з уст численних прогулявців у віденському лісі навіть не тихцем, а зовсім голосно традиційне поздоровлення австрійських соціалістів „Фрайндшафт“. А немало бомбових вибухів в останніх часах треба брати на рахунок не національних соціалістів, але червоних. Але і в ряди правительствених організацій, особливо до „Фатерлендіше Фронт“ та її підорганізацій, побіч численних с.-д. перебіжчиків та кон'юктурістів, упахалося і немало переконаних соціалістів, зачинаючи і там підземну роботу. Звернена покищо виключно проти нац. соціалістів (гакенкрайцлерів) боротьба австрійського уряду улекшує їм ще їхнє ремесло.

Явно виступають соціалісти-активісти тепер ще на робітничих пропагандистичних вічах віденського правительствених віцебурмістра, д-ра Вінтера, що є соціалістом-ренегатом. Присутні на тих вічах робітники так довго атакували в бурхливих висловах уряд та вимагали негайного випущення на волю арештованих соціалістичних лідерів, особливо бувшого бурмістра Зайца, доки їм не заборонили дальшої участі у вічах. Всеж таки унеможливили вони тим чином дальшу пропаганду уря-

ду в рядах робітництва. А коли на днях нова християнсько-суспільна управа міста Відня підвинула чини у громадських каменницях, то повна четвертина льокаторів, самі бувши соціалісти, відповіла на це чиншовим страйком. Немале ражіння, особливо за границею, робить також послідовне представлювання революційних подій з лютого не як повстання проти уряду, а як оборону Шуйбундом республіканського устрою, ломленого Дольфусовим урядом.

Безперечно підбадьорює такі підземні, як і явні виступи австрійських соціалістів слабкий авторитет самого деперішнього уряду Дольфуса та розмірно легкі карі для учасників повстання. Але одночасно з тим слід ствердити, що плекана в останніх роках на велику скалю соціалістична ідеологія глибоко закорінилася аж і в широкі круги громадянства. На чисто соціалістичну інституцію охорони льокаторів, на чимраз сильніше вмишування держави в усі галузі приватного господарства ніхто в урядових кругах не вагається й рушити. Тож не диво, що соціалісти в Австрії, хоч і тихо та поволі, знову зачинають підіймати голову. Однак ледви чи та партія та старі її провідники колинебудь в Австрії будуть грати якусь більшу роль. Всеж таки численні намальовані на стінах або розсипані по вулицях паперові серпи й молоти вказують виразною мовою на те, що соціалізм в Австрії живий та рухливий. Але цим разом той соціалізм уже без „демократичної“ закривки, а радше революційний соціалізм третього, комуністичного інтернаціоналу!

Віденець.

Анонімовий терор.

(Голос одного з наших видатних громадян.)

Вступна стаття у „Ділі“ зперед кількох днів займалася протиукраїнською нагіркою „курієркової“ преси та єдиною можливою площиною боротьби поміж політично відповідальним українським табором і табором революційного підпілля. Комунікат Президії УНДО і УНР, що появилася у два дні пізніше, у різних словах, довних важкого змісту, формулював негативне відношення українського конструктивного табору до табору деструктивного негативізму. В обох випадках були порушені найбільш засадничі справи української пресумної дійсності, зокрема польсько-українських відносин, які від кількох літ вважалися крутяться на вузельній площині питання, що його вічно ставить собі польська національна політика і вся польська прилюдна опінія (дарма, що це питання лише затемнює сутню політичну думку та до решти внеможливає якунебудь нормалізацію польсько-українських відносин): чи в ОУН треба утотожнювати весь український загаль і тим самим перекидати на той загаль практичні наслідки відповідально-

сти за вчинки ОУН, чи обмежитись лише до членів тої організації? Тут не думаємо цих справ порушувати і тема, яка нас нині цікавить, стоїть лише у посередньому зв'язку з убивством мід. Перацького та заявою польського міністра суверенітету: ця тема була актуальна ще перед тією останньою заявою і її вихідною точкою був властиво той шум, який знявся довкола тайности джерела, що з нього випливав атентат.

Анонімовість політичних атентатів, не найбільша неісенітниця, яку може видумати тіба ум, закоханий у парадоксах. Тієї неісенітності не знає теж історія революцій, аж уводить її тепер у практику — українська революційна організація. Адже політичний атентат — це найякравіша форма політичної демонстрації. У чому ж полягає демонстрація, коли не відомо: хто її зробив, з яких мотивів і для яких цілей? Якж вартість і який глум демонстрації, що коштує людське життя, коли рідному і чужим народам дозволяється плавати у здогадах на тему середовища, з якого евентуально міг вийти

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 18. ЛИПНЯ 1934.

ЛЕВ ЯОІНЧУК.

При спливі двох велитнів.

Принади води. — По дорозі до спливу. — Як виглядає сполука двох рік? — Дніпро й Місісіпі. — Поворот домів. — Де краса Місісіпі?

Велич і краса води завжди манили мене: особливо, коли ця вода у великій масі. Подільський став, що своїми морщинами виблискує літом на сонці; стрибачий, прозорий Черемош; широкий Дніпро, що забрав собі стільки простору, скільки йому хотілося; брудний Дунай чи голядський каваля; закований у камінь Рейн і Сена, зеленкувата Шява; гримкий водопад Ніагари; темне плесо альпійських озер, чи чорна глибока океану — приваблювали мене своєю безаставною змінчивістю форми, вітаннями красок та сухирявистію чи ситістю свого тіла.

Недалеко від Ст. Луїс спливаю двох світових велитнів: Місісіпі й Миссурі; всього 15 миль відта. Для авто це ніяка відста.

Одного дня скористав я з ввічливості д-ра Кліма і вибрався до озіву цих водних велитнів. Гладка асфальтова дорога вела попір просторий Чейн-ов-Ранс — парк, що розложився на горбоватому березі широкої ріки. По спалищах горби йдуть у різних місцях сходин для піших. По парку численні шалли дорож для проїзних, а в різних відступах на муріві столики й лавочкими побіч для тих, що вибралися позамісто на цілу неділю, щоб тут подихати та зітні свій „сентимент“ на вільному воздуху. На вершину

горба — ландшафт з усіма забавами. Відти пишасте місто з віллами багатіїв, між якими живе на Кінгсгайвей мій супровідник, д-р Клим. Майже над полами блищить вода просторого басейну, обрамованого білим каменем. З цього басейну йде фільтрована вода до водопроводів у Ст. Луїс. При одному березі Місісіпі спочиває білий корабель з високими й тонкими двома коминами, що стоять не один за одним, але поруч себе і творять такий характеристичний тип корабля на ція ріці.

Ми звертаємо наше авто в вап'ямі широченної долини. Треба було віхати на „босу“, піщану дорогу. По обох боках урочайні поля із сипкою землею. Дальше простягаються густі верболон, перетинували вільхою, то іншими деревами надводних околиць, що прислонюють вид. Доходимо до такого місця, де треба залишити вигідне авто і йти піхотою по сипкому піску. Переходимо велену гущавину й нашим очам представляється, здається, безмежний рівний простір.

Ці могутні Місісіпі з півночі у простія ліній несе маєстатично синюву воду. Із заходу стрибає, перекидається м'яким, лущим валом Миссурі: видно, що несе з гір весняні води, хоч уже половина травня. Густа водяна пара, що ген у далечі клубами знімається, виглядає немов сіра, стрипхата хмара. Зразу віби чужі собі ці дві широкі ріки; немов сторонять від себе. У валях, де вони витяються і сходяться, якась ніби левіша струя відмежовує їх і немов укажує межі між їхніми водами. Щойно дальше ці води склужуються в одну, входять у себе і ясна смуга, що їх розділювала — зникає. Трикутний півострів, що його обрамовують ріки, теж порослий верболозом та вільхами, так, як і те місце, де стоїмо над стрімким пісковим берегом Місісіпі.

Щось — немов Україна над Дніпром: вивий, правий беріг — Київщина, а лівий — Лівобережжя, Слобожанщина, звідки мріють степи. Україна... Але там у верболоні, по залізничних гущавинах — щебет птичок. У цю пору там заливається соловій. Тут треба забути про це. Глухо. Навіть віга не кликає, ні кос не свисте. А соловія загалом нема на землі Вашингтона. Не дасться й доларами заманити. Були спроби, але даремні: соловій не дався тут закліматизувати. Шкода; тоді напевно був би й Місісіпі ще гарніший. Тоді він навіть був би з силі викликати в українця оману — світа тихо, крає милого. Хоч вишком тиснулися би в думку слова: „За що тебе сплидровано?“

Сильний, холодний, непривітний вітер, що віє на нас від води, рве пісок з берега й сипає нам у вічі, в ніс, аж у горло: починаємо кашлати та пчихати. У віддалі, по другому боці місто Елтува (Altona), вже у стейті Іллінойс, в дестиларних нафти й фабриках скла, що закривають небо своїм чорним димом.

Гладжу на цю масу води й подивляю. Шум і клекіт глушить. Але признаюся, що в мене відбилосся лиш вражіння величі, могутності; краси — ні. Краси Місісіпі, цього велитня світа, цієї в повістях і піснях оспіваної ріки, що несе воду коритом довгим на 6.970 км., треба шукати в його горшньому бігу, де він відмежовує стейти Айову й Іллінойс, а вже особливо за границі стейтів Вісконсина і Минесоти, там — як говорять американці — „гвер нейчур смайлс трі гендрет майло“ (де природа сміється на просторі 300 миль), де береги не тільки пишастеся казочною природною сценерією, але й славляться історичним і легендарним значінням.

Ширіть наш часопис!

Після великого жіночого свята в Станіславові.

В голшому разі маємо ще один причинок до того повторюваного явища, як серед самого українського пілліла нема арозумілих найпримітивіших справ про суть і завдання пілліла. Як там сама піть — якийсьбудь революційний акт — пасожила собою моменти, супроти яких якраз сам акт сховить на зовсім далекий план. Як востаті паронукється серед нашого пілліла таке „революція для революції“, яке не є зовсім новим випадком, бо є власністю — міжнародних анархістів. Чи треба пригадувати, що анархія є теж найскрапнішим і мабуть єдиним зовсім безсумнішним практичним наслідком діяльності нашого пілліла — у цілому нашому громадському житті?!

Побій організаційного таланту, другою прикметою нашого жіноцтва, яку кожний міг stwierдити на Конгресі, це його **карність**. Скільки нарядів чується в нас на нашу анархічну владу, але як мало робиться дороб, щоб її викоринити! Треба не завалити, що диконавіна, яка панувала на Жіночому Конгресі, не мала нічого спільного з касариним примусом; це була навивна якесь диконавіна, яка випливає з **добровільного послухництва**, а добровільного підпорядкування себе проволоті. Ця ерзкова карність усіх учасниць Конгресу свідчила з одного боку про те, що українська жінка зі своєї волі є нацією громадянкою, а з другого боку це божуємою заслугою жіночого пробуду, що зміняє

Хто знає, що без захоплення не можна до-
вершити ніякого великого діла, цей ентузіаз-
мний цінний дар вносить своїм ентузіазмом
українська жінка в наше українське грома-
дянське життя.

(M. E.)

„Жорна” ч. 14
Ціна тільки 25 сот.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Звіт з діяльності Виділу Товариства Прихильників Освіти у Львові

за час від 1-го січня 1933 р. до 31-го грудня 1933 р.

I. Склад Виділу.

В часі від 1. січня 1933 року до 10. пак 14. червня 1933 року склад Виділу був такий: д-р Лесь Кульчицький — голова, проф. д-р Володимир Старосольський — I. заст. голови, о. д-р Микола Конрад — II. заст. голови, д-р Роман Зубик, секретар, Степан Мілянч — заступник секретаря, д-р Юлій Савчак — скарбник, Ірина Макух-Павликовська, проф. Володимир Радзкевич, Ростислав Волошин, Осип Тюшка, Зеновія Кравцівна — члени Виділу.

Після частинного перевибору на Загальних Зборах 10. і 14. червня 1933 р. головою Т-ва став д-р Юлій Савчак, а Виділ уконститувався так: проф. д-р Володимир Старосольський — I. заст. голови, Анна Рижевська (яка з заступників після зречення д-ра І. Копача увійшла в склад Виділу) — II. заст. голови, інж. Атаназ Мілянч — секретар, д-р Степан Шухевич — скарбник, д-р Константин Чехович, проф. Володимир Радзкевич, Ростислав Волошин, Осип Тюшка, Теофіл Кульчицький — члени Виділу.

В часі року на місце О. Тюшки, який став службовиком Товариства, увійшов до Виділу заступник Володимир Одышанський, а на місце Т. Кульчицького, який виїхав на постійне зі Львова, увійшла заступниця Марта Коренець.

II. Засідання.

У звітному часі відбулося 8 засідань Виділу з пересічною участю 9 членів (8 — 11) і 5 засідань Президії завжди в повному складі.

III. Канцелярія.

В діловому році перейшло через канцелярію, в якій при кінці звітowego року зредуковано одного урядовця, 979 (порядково 627) писем.

IV. Члени Товариства.

В дні 1. січня 1933 р. після вичеркнення тих, що втратили членські права, було 291 членів. При кінці (31. XII. 1933) звітowego року було 563 членів, значить: прибуло 275, хоч кількох (3) виступило. В тому числі було 212 старших і 351 студентів. Для умасовлення членства серед студентів роздано окарбникам т-ва оригінальні квитари.

V. Допомога діяльність.

В 1933 р. Т-во не дістало дозволу на прилюдну збірку і тимчасим було позбавлене найповажнішого джерела доходу. Та проте Т-во сповнило дуже важну роль в житті українського студентства. Переходимо до подрібного обговорення.

а) Академічний Дім. Т-во опікувалося в першу чергу Академічним Домом, бо він важний не лише як дім дешевих мешкань, але й може ще більше як центр студентського життя. Там же мають дешеве або й безплатне приміщення майже всі студентські товариства. Товариство пересело найкращий ремонт (4106.80 зол.) — в 1934 р. 465.64 зол.) Академічного Дому. Тому, що мешканці залягають з оплати за мешкання, мусіло Товариство давати у праві Акад. Дому субвенції (2.780.09 зол.), зокрема на закупню вугля та на покриття залогностей за світло і воду. Що більше! Т-во мусіло покривати залогности за воду й інші речі з товстих літ (1928—30). І саме ті залогности не дають досконалих зробити Академічний Дім самовистарчалним. Всіх доплат до Акад. Дому було в звітному році на квоту зол. 6.886.89 (в 1932 р. — 3.158).

б) Студентська харчівня: Товариство удержувало за посередництва окремої комісії в Акад. Домі дешеву харчівню для студентів високих шкіл, і мешканців Академічного Дому, і тих, що в ньому не мешкають. Дешева харчівня видавала в звітному році пересічно 80—100 обідів, 30—50 сніданків і 20—60 вечер денно. За весь рік видала харчів на квоту зол. 22.401.17. В харчівні було зайнятих 7 студентів які в той спосіб заробляли для себе харч титулом винагороди за працю. При харчівні існував також окремий буфет чи пак крамниця, яка продавала споживчі товари і канцелярніе приладдя. Там було зайнятих 2 студентів за харч.

в) Читальня: По думці постанов § 4. точка г) статуту Товариство удержувало утворену в 1931 р. студентську читальню в авлі Акад. Дому. Там було до вжитку 46 часописів і журналів. (У тім 18 українських місячників і журналів, 16 часописів, 5 польських часописів, 2 німецькі, 5 заграничних українських). Порядок у читальні удержував за харч окремий дижурний. Удержання читальні коштувало зол. 207.32.

г) Секції: По думці вище наведеного припису статуту вело Товариство утворені в попередніх роках, на підставі спеціальних правили-

ників у рамках статуту, фахові кружки для наукової допомоги і поради, а саме: 1) Секція Студенток, 2) Правнича Громада, 3) Український Студентський Спортовий Клуб (УССК), 4) Гурток Українців, 5) Гурток Математиків і Фізиків, 6) Гурток Географів, 7) Гурток Прихильників Книжки і 8) Гурток Природників. Згадані фахові кружки мають свої бібліотеки й улаштували сходили з науковими рефератами і дискусіями. Зокрема на увагу заслуговує „Правнича Громада“, яка організувала — під проводом проф. д-ра Чубатого — такий дуже потрібний Семинар Українського Права і спільно з Т-вом студентів високих торговельних шкіл (тепер вже Секція Т-ва, 1934), „Торговельник“ — Семинар Економіки. „Гурток Студентів Географів“ уладив цикл прилюдних рефератів, які цікавістю тематики і повагою прелегентів стягали доволі багато слухачів (ок. 80). „Секція Студенток“ уладила академію в честь Лесі Українки. УССК (Український Студентський Спортовий Клуб) проявляв також живу діяльність. — За брак діяльності розв'язано „Секцію класичних фільмів“. Створено нову „Секцію педагогів“.

г) Позички і підмоги: З браку фондів та з konieczности підпомагати в першу чергу Академічний Дім, Товариство не могло повести в тому напрямі інтенсивної акції. Та всетаки дало в скрутних випадках 15 позичок у квоті зол. 908.37. Крім цього виплачувало Товариство 2 місяці 2 студентам мешканцям підмоги по 15 зол. кожній — разом 60 зол. З кінцем звітowego року зачало Товариство в львівських установах і професійних товариствах акцію за мешканцями стипендіями для студентів-мешканців Акад. Дому. Вона увінчалася успіхом та уможливила Виділові виплачувати, почавши від 1. січня 1934 р., 24 місячні стипендії (5 студ. права, 8 студ. техніки, 6 студ. філософії, 2 студ. коопер. курсу, 2 студ. експортівки, 1 студ. медицини).

VI. Розбудовання фондів.

До р. 1931. Товариство опирало свою діяльність у першу чергу на осінній збірці, яка приносила кільканадцять тисяч золотих щорічно. В р. 1932. і 1933., себто у звітному році, цього джерела не стало. Товариство опинилося в тяжкій ситуації. Треба було подумати над новою, але вже постійною, від нас лише залежною фінансовою базою. І тому зродився план умасовлення і в зв'язку з цим організаційної розбудови товариства. Щоб забезпечити собі в першу чергу постійний доплив гроша з титулу членських вкладок, а також інтенсифікувати акцію дрібних датків, поведено ударну пресову кампанію. В усіх українських часописах поміщено відповідні статті, подолучувано чеки. (Лиш одна газета відмовилась помістити статтю і долучити чеки). У відозві до громадянства проголошено від 1.—10. жовтня „Дні членства“, які опісля продовжено. Та пресова кам-

Галицький Магазин Новостай Галицьких 13.
Поручає новини, суєни, шовки, зефіри, полотна та всілякі блаватні товари по найнижчих цінах. При закупні товару від 5. зол. дарок білету до першорядних кін.
5/73 88-2

панія збільшила значно, хоч лише сезонно, доплив дрібних датків. По місті пішли студенти з членськими заявами приєднувати членів. При цій нагоді досить людей зложило датки, хоч лиш деякі стали членами.

Після приготовлення пресовою кампанією ґрунту зачало товариство на підставі VI. розділу §§ 30—31 статуту закладати по краю делегатури, які по приєднанні бодей 15 членів у поодиноких містах чи повітах, мають перетворюватися у кружки. Виготовлено всілякі потрібні правильники й інструкції. Зібрано по 2 назви (один старший, один молодший) з кожного міста. Розіслано писма, переговорювано — з ким можна було — особисто, подекуди вислано делегата. В часі 1933 р. (тепер є вже більше) зголосилося співпрацювати з товариством у характері делегатів 56 людей у 32 містах. В одному місті (Городок) заснувався активний кружок (в 1934 р. дотепер ще 4 чи пак 5). Однак — це зрештою передбачувано — не всі делегати насправду активно приложились до справи. На 32 міста, лиш 7 міст повело правдиву роботу. Але — побіч дрібних, а масових датків — лише масове членство може забезпечити товариству належне сповнювання його завдань. Тому ведемо і будемо вести далі працю в напрямі активізування більше міст і повітів. Рушлем мусить бути студентство — зокрема мусить використати на це кожні ферії.

Крім акції умасовлення членства товариство рушило знову справу старших — фонд української академічної молоді — і нових — Т. П. О. Відень і власних довжників. Розіслали кількадесят упімнень. Відгук слабкий. Заледні кількох почало сплачувати. А треба знати, що між довжниками є люди ще нині добре ситуовані.

VII. Касовий звіт за 1933 рік.

Доходи: 1) Сальдо з 1932 р. зол. 762.51. 2) Інвестиційний фонд зол. 6.818.48. 3) Членські вкладки зол. 2.193.90. 4) Датки і субвенції: а) Дрібні датки зол. 2.439.69. Субвенції українських установ: Добр. К-т Л. У. Е. У. зол. 200. С-ка Левинського зол. 750; в) Субвенції самовряд. установ: Пов. Виділ — Перемишль зол. 100. Пов. Виділ — Городок зол. 100. Пов. Виділ — Скалат зол. 25. Разом зол. 3.614.69. 5) Зворотні позички Т-ва зол. 493.37. 6) Зворотні позички Ф. У. А. М. зол. 105. 7) Відсотки зол. 244.37. 8) Ріжні зол. 162.22. Разом зол. 14.394.54.

Розходи: 1) Субвенції Акад. Дому зол. 6886.89. 2) Зворотні підмоги зол. 908.37. 3) Беззворотні підмоги зол. 60. 4) Удержання читальні зол. 207.82. 5) Адміністрація: а) платні урядовці зол. 1640; б) провізія курсова зол. 329.40; в) канцелярніе видатки враз з маніпуляц. кошт. П. К. О. і т. п. зол. 566.55. 6) Страта на ріжниці курсу зол. 2516.31. 7) Сальдо з дня 31. грудня 1933 р. зол. 1.279.20. Разом: зол. 14.394.54.

70-ліття українського інжиніра.

Для 28-го липня ц. р. доживає 70 літ доцент Української Господарської Академії в Чехословаччині, інжинір шляхів **Евген Олександрович Сокович**. Народився він 28-го липня нов. ст. 1864. р. на Полтавщині, жив у Золотоношському повіті на Полтавщині. Високу фахову освіту дістав в Інституті Інжинірів Шляхів Комунікації в Петербурзі, який скінчив 1893 р. Після скінчення Інституту мав задовільно широку й різноманітну працю на залізницях: Середнь-Сибірській, Тифліс-Карській, Астраханській, Катеринославській, Владикавказькій, Волго-Бугульмінській, Московсько-Курській. Довгий час був начальником руху на Владикавказькій залізниці та керівником Волго-бугульмінськими залізницями. З 1917. р. працював на залізницях України, а на початку 1918 р. (за часів Центральної Ради) був міністром шляхів.

На еміграції від 1922 р. працює в Українській Господарській Академії (Чехословаччина) як доцент на кафедрі меліорації, викладавши

там кілька десятків інжинірів-гідротехніків і давши меліоративне знання 125 інжинірам-агрономам. До війни був співробітником кількох фахових журналів. На еміграції написав багато праць, з яких виїшли в світ в українській мові: „Нарисна геометрія“, „Меліорація“, „Залізнична політика“, „Залізні дороги“, „Логаритмічна лінійка А. Нестнер ч. 28.“, „До проблеми залізничної тарифікації“.

Праці ювілята, особливо з царями залізничної політики й економіки транспорту є надзвичайно цінні й користуються високою оцінкою чужоземних фахівців. У сучасній мент ювілят перебуває на літньому відпочинку в с. Кривому біля Тересви (Півкарпаття).

Бажаємо Шановному Ювілятові ще довго і продуктивної праці на користь рідного краю.

Перед обезціненням готівки хоронить грамота на внутрішню позичку Рідній Школі. Одна позичка 25 зол.

Великі склади вибухових матеріалів.

Загальний страйк у Сан Франціско.

Зі Сан Франціска повідомляють, що переговори зі страйкуючими робітниками розбилися. На понеділок 16. липня ц. р. 63 професійні союзи проголосили генеральний страйк. У страйку візьме участь біля 110.000 робітників. Влада побоюється заворушень і тому приказала гостро поготівля усіх поліції. Крім того

пристань береже 3.000 вояків народньої гвардії, а 4.000 приказано теж поготівля. Поліція береже довозу поживи до міста. У недалекий місцевості за Сан Франціском влада викрила великі склади вибухових матеріалів. Сподіються великих заворушень. Багато крамниць і ресторанів зачинено зі страху перед заворушеннями.

За Український Дім у Празі.

До чого зобов'язане українське громадянство в десятиліття Товариства „Музей Визвольної Боротьби України“ у Празі.

Історія визвольної боротьби українського народу повна таких героїчних моментів, зафіксування яких стає кончею потребою сучасного покоління, щоб зберегти їх в пам'яті далішніх поколінь. Немало знайдеться в цій історії й сумних моментів, які тяжко відбилися не лиш на висліді поодиноких етапів визвольної боротьби, але й на загальному висліді цієї війни. Зберегти від загибелі всі ті матеріали, що можуть придатись майбутньому історикові для об'єктивної оцінки великих подій недавнього минулого і стало завданням того товариства, яке зорганізувалося у Празі з ініціативи тамошнього Українського Університету 28. травня 1925 р.

Перші збори членів цього товариства вибрали голову Т-ва акад. проф. д-ра І. Горбачевського, а всі далішні річні збори незмінно підтверджують своїм голосуванням цей вибір. Незмінним також лишається з 1925 р. й директор Музею проф. Д. Антонович.

З перших же днів свого існування товариство поставило своїм принципом спиратись у своїй діяльності виключно на добродійності українського громадянства.

Без витрати одного сотика на придбання матеріалів Музей за цей час встиг зібрати надзвичайно цінний матеріал архівного та музейного характеру, а до того ще в такій кількості, що Музей вже не в силі розмістити його в тих трьох кімнатах з двома гаражами при них, які з 1. грудня 1929 року оплачує із своїх фондів український громадянин з Нью Йорку п. Каленік Лисюк. Оже стає зовсім оправданим акт виступу товариства „Музей Визвольної Боротьби України“ із закликом до українського громадянства забезпечити Музей власною домівкою.

Розпочата товариством збірка жертв на будову Українського Дому у Празі найшла доброзичливу підтримку Українського Бюро в Лондоні, яке зобов'язалося асигнувати на кожних 100 доларів, зібраних українським громадянством, своїх 100 доларів аж до висоти 2.000—3.000 доларів.

Серед найцінніших матеріалів архівного характеру, які має Музей, можна назвати архів деяких місій Української Народної Республіки, різних політичних, громадських і військових організацій, як напр. архів „Союзу Визволення України“, таборів українських полонених у Німеччині, Австрії та Чехословаччині, Української Республіканської Капелі О. Ко-

шиня. Відділ рукописів містить листування та манускрипти О. Барвінського, Є. Федюшки, Я. Весоловського, Б. Лепкого, мітрополита Липківського й багатьох інших. Відділ мистецької творчості містить багато цінних річей з галузі малювання, різьбярства, гравюри (поверх 1.400 гравюр) тощо.

Дуже багатий є відділ часописів, який нарахує тепер 1.145 назв українських часописів та 230 часописів т. зв. українські.

Бібліотечний відділ має до 40 окремих бібліотек, що зберігають свою окремішність, при чому деякі з них містять у собі надзвичайно рідкі й цінні видання.

Військовий відділ містить у собі військовий одяг, зброю, фотографії бойових операцій, військових діячів, накази, рапорти і т. д.

Майже щодня прибувають до Музею нові збірки, часто дуже великої вартості. Однак відсутність відповідного помешкання ввесь час дуже зле відбивається на діяльності Музею, позбавляючи його можливості розташувати, як слід, свої збірки та приступити до опрацювання особливо цінних матеріалів історичного значіння.

Тільки здійснення наміченого товариством плану щодо забезпечення Музею власною домівкою допоможе товариству приступити до реалізації всіх тих широких перспектив, які відкриваються перед ним для розвитку Музею в майбутньому.

І якщо кожний український громадянин, кожна українська організація в тій чи іншій мірі прислужиться тепер, невідкладаючи цього національного обов'язку на завтра, до збудування Українського Дому у Празі, то можна бути певним, що в день святкування десятиліття Т-ва „Музей Визвольної Боротьби України“ буде покладений бодай фундамент під будову Українського Дому у Празі, як найкращого пам'ятника героїчної боротьби українського народу за свою незалежність.

Ласкаві жертви надсилати на адресу директора Музею проф. Д. Антоновича:

Prof. D. Antonovyc, Praha-Nusle, 245. Czechoslovakia.

В Чехословаччині краще посылати на поштовеkonto Музею; 80940 Praha. Жертви можна складати й через Земельний Банк Гіпотечний у Львові на поштову складанку ПК 500170 з допискою МУД (Музей, Український Дім.)

Ст. Сірополко.

Розв'язали дві політичні партії.

У понеділок 16. липня ц. р. у Львові розіплено оголошення львівського воєводи з постановою міністерства внутрішніх справ про розв'язання двох політичних партій за протизаконну діяльність, а саме: УСО (Українське Селянське Об'єднання) і ОЖП (Загально-Жидівська Партія Праці).

Влада безпеки перевела ліквідацію обох цих організацій на просторі львівського воєводства. У Львові діяли центральний комітет УСО і ОЖП та припинила їхні пресові органи „Право“ і „Універ Вєст“, які приміщувалися при вул. Котановського ч. 3. і Хоружин ч. 5. Після переведення рішень влада арештувала 13 осіб.

По широкому світі.

— Ком. Литвінов і британський амбасадор у Москві обмінялися проматами зі згодою приділити до амбасад у Москві і в Лондоні військових та летувських аташе.

— Дирекція поліції в Німеччині арештувала 45 осіб за поширення фальшивих вісток про останні події в Німеччині.

— Французька та німецька делегації, які радять від новим торговельним договором між обома державами, погодилися засадити у всіх важливих справах.

— У сервії діда до зміни румунського уряду, до якого покликує особи апсаз ліберальної партії та посла Гору. Зміненний уряд приступить до зміни конституції.

— У Ботошані біля Буварент, наступив вибух у складах стрільного пороку. Три вояки ранені. Вибух спричинив розклад пороку внаслідок свисту.

— Литовські летуни, які беруть участь у рейді доволі Європи, приїхали до Київа, а заїхали відлетіти до Москви.

— При кінці липня на Львів і Прагу прилетить до Парижа ескадра більшовицьких літаків. Це буде рейанта між Коті

Човном довкола світа.

БУЕНОС АЙРЕС, 16. 7. ПАТ. До порту в Англії приплив човном норвезький мореплавець Альфонс Нансен, який з когом і псом подорожує довкола світа. Відважний мореплавець відплив з Осло в липні 1932 р. і дотепер переплив 40.000 км.

НОВИНКИ

— ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм дентистичнім заведенні Сикстуська 17 від 9—1 і від від 3—6. Пломбування зубів, щитуні зуби в золоті, платині і кавчуку. Н а с с. 33 і—3

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, I. пов. Тел. 54-46. Приймає футра до перехову на літо. 1287 51-7

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хоружина 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 1285 96-100

— Ямна коло Яремча. Пансіон „Веселка“ отворений від 1. травня. Кімнати гарні, сонячні, добре улажені, з балконами. Харч першорядний, спільна їдальня, товариство добірне, ціни конкурентні. Ближчі інформації подасть Ів. Лісневичева. Ямна коло Яремча. 143730-2

— Член нашої Редакції п. Іван Кедрин-Рудницький закладував у часі своєї відпочинкової відпустки в червні і тому досі до праці в Редакції не вернувся. Коли зможе вернутись, не знає, бо це залежатиме від повної поправки його здоров'я. Тому просимо всіх заінтересованих за ред. Кедрином до Редакції „Діла“ аж до його відлучання не звертатись.

— Д-р Володимир і Ірина з Дзоровичів Станецькі замість повідомлень про їхнє вінчання, яке відбулося 14. липня ц. р. у Львові, складають квоту 25 зол. на шпиталь ім. Митрополита гр. Андрія Шептицького.

— Іспит зрілості у жіночій гімназії Українського Інституту для дітей у Перемишлі відбувся під проводом п. Івана Поповського, проф.

державної української гімназії в Перемишлі, від 27. до 30. червня ц. р. До письменного іспиту допущено 36 абітурієнтів, до устного допущено всі. Іспит здало 35 учениць, а саме: 1) Артемівна Анна, 2) Бачинська Мирослава, 3) Бєх Дарія, 4) Білинська Олена, 5) Боднар Марія, 6) Варивола Ірина, 7) Варунок Марія, 8) Виницька Дарія, 9) Волошицька Віра, 10) Гадзевич Ольга, 11) Гіряк Зиновія, 12) Гаук Мирослава, 13) Дембінська Марія, 14) Дідич Ольга, 15) Закляцька Олена, 16) Заліць Ізяслава, 17) Калитовська Марта, 18) Кашубинська Стефанія, 19) Кліш Ольга, 20) Ковальчук Марія, 21) Колішицька Ольга, 22) Крупа Віра, 23) Левницька Зиновія, 24) Левандовська Олександра, 25) Мандзєвата Надія, 26) Манько Іванна, 27) Ноджак Іванна, 28) Радзівіл Оксана, 29) Радьо Олена, 30) Скубиш Марія, 31) Тустановська Ірина, 32) Федоряк Софія, 33) Флюнт Лілія, 34) Футурська Зиновія, 35) Черкавська Емілія. Одну ученицю репробовано.

— Іспит зрілості у приватній коєдукаційній гімназії „Р. Ш.“ ім. зн. Володимира в Рогатині відбувся від 28. червня до 5. липня ц. р. під проводом п. Володимира Давського, директора держ. гімн. в Рогатині. Із оголошених до письменного іспиту 19 абітурієнтів (ток) допущено до устного іспиту 16. Склали іспит зрілості: 1) Василь Бордун, 2) Олександра Венгжин, 3) Олекса Гладкий, 4) Іван Івахів, 5) Богдан Кудрик, 6) Богдан Павлів, 7) Володимир Пасіка, 8) Ярослав Пастушенко, 9) Євген Потапшик, 10) Остапа Потапшик, 11) Володимир Романів, 12) Володимир Федик. При устнім іспиті репробовано 4.

— 3 радія. Радіостанція в Моравській Остраві (259,1) надаватиме в середу 18. липня концерт Українського Хору. В програмі українські та словацькі пісні. Початок концерту в год. 18.20. — Радіостанція в Мінхені (405,4) передає в середу 18. липня в год. 21. концерт музики та співу. Співає наш артист Андрієнко (тенор).

— Участь гр. кат. священників у святі „стшельца“. Агенція „Вєхуд“ повідомляє: „У Вишнівчику пов. Пермишляни відбулося посвячення хреста на пам'ятку поляглих в обороні Польщі Хрест поставив „Звїсизек Стшельцки“ з Вишнівчика. У святі взяло численну участь населення і відділи „Стшельца“. Хрест посвятили два греко-католицькі священники: о. Омелян Ворона з Вишнівчика та о. Максим Патерига з Чемеринськ. Описав о. О. Ворона виголосив принагідну проповідь, яку закінчив окликами в честь Польщі і найвищих достойників. Після посвячення відбулася дефіляда. На внесок о. Ворони вислано телеграми до президента і марш. Пілсудського. Римо-кат. священник кс. Геральд Радальський з Гоголів, якого просили кількома наворотами посвятити цей хрест, відмовився від участі в святі, кажучи: „стшельца не признаю і не посвячу“. Відмовна відповідь польського священника викликала низку коментарів і протестів“.

— Спростування неправдивої вістки. Повідомляють нас, що неправдива є вістка подана нами вчора, буцімто вивезли до Берези Картуської д-ра Тараса Білинського, дікаря зі Збараж. Це прізвище переплутали імовірно з кимсь іншим.

— Хмаролім у Жовківщині в неділю 15. липня ц. р. заподіяв великі шкоди. У невеличкій річці Свині піднеслася вода на п'ять метрів і залила всі прибережні поля та сіножаті. Селян Мачошин, Сопешин і Старява Стара від волю. В Жовкві залила вода передмістя Вишнівки і вулиці Мушкетову та Колійову. Всі мости в Жовкві та в повіті вода позривала. На залізничім шляху Львів-Рава Руська вода сягала аж по рейки. Цілу ніч працювала в Жовкві спеціальна рятунокова станція. В понеділок стан вода зменшилася на 2 метри.

— Нові автобусові лінії. Дирекція державних залізниць у Станиславові утворила три автобусові лінії: 1) Коломия-Яблонів-Пістинь-Косів-Кути 5 разів денно; 2) Коломия-Яблонів-Рожнів-Косів-Кути — 2 рази денно і 3) Коломия-Яблонів-Космач 3 рази денно.

— Страшна смерть п'ятого хлопця. У Баріші, пов. Бучач, 15-літній Іван Демчинський найшов на луці гранату. Він став нею маніпулювати, граната вибухла та розшарпала хлопця на чісії; крім того один помер у шпиталі від ран.

— На євангеліську віру перейшло в Яблоніві біля Копичинськ 75 багатих господарів, покинувши греко-католицький обряд.

Дальші транспорти до Берези Картуської.

До концентраційного табору в Березі Картуській вивезли зі Злоченців: студента Богдана Гомовського і Романа Вельгана; з Красногору: Падковського і Гіни, ученика Ласку; зі Зборова: Степана Мочульського і Крохмалюка та Шпиколоса Миколу Білеського.

Життя у концентраційному таборі.

Варшавські часописи принесли дальші подробиці про концентраційний табір у Березі Картуській. Правильник передбачує строгі кари для неслухняних. Першою карою в позабаченні права доставати харчові посилки. Дальшою карою є замкнення в карцері і т. д. Кімнати для інтернованих в просторі та яскраві. Довілля асфальтована. На деревляних причах є сілники. Самі інтерновані адержують лад у кімнатах та у їдальнях, помпують воду, виконують всі помічні праці. Інтерновані можуть доставати харчові посилки. Не вільно їх відвідувати і надіслати часописи та книжки. Допомога харчами нечужа, бо за 28 сот. призначених денно для інтернованих, ладно можна купити 100 гр. м'яса і 50 гр. товсту за цілий тиждень.

Тепер у Березі Картуській є вже понад 200 інтернованих, а між ними найбільше українців.

ГОСТРИЙ КОНФЛІКТ НА КИТАЙСЬКИХ ВОДАХ.

Японський ген. Умеч запротестував проти маневрів флоту Злучених Держав і В. Британії у Шангайгуані. Одначасно ген. Умеч звернувся до свого уряду, щоб запротестував проти заняття півострова Сінвандао кружляками Злучених Держав.

Уряди Злучених Держав і В. Британії повідомили японський уряд, що їхні кораблі на ходяться на китайських водах і Японія мішається у внутрішні справи Китаю. Тому японський уряд рішив силою усунути ці кораблі.

— Чи дирекція П. З. У. В. знає про це? Ще 17. вересня 1933 р. згорів будинок бідному господареві Павлові Дутчакові у Черневиці пов. Городенки. Письмом за дня 15. лютого 1934 р. ч. ГЗ 1179/933/ПМ, повідомив його воєніський інспектор П. З. У. В. у Станіславові, що призначене відшкодування висилається. Дотепер цього відшкодування п. Дутчак не одержав. Тому погорілець звертається отсюдо дорогою з проханням до дирекції П. З. У. В. і компетентних чинників, щоб провірити, чи тут тільки несовісність П. З. У. В., чи може які інші містери. Одначасно погорілець просить, щоб вкінці виплачено йому належне відшкодування.

— Обіймає число „Жорен“ а 15. липня стверджує, що дощі не відсували тумору їх редакторам. Оцітаючи собі у захисти, сухий каварні, гіматься, що літників обліває вода на селі і сміється. „Берева Картуська“ уявляється їм у формі прогульковому поїзду у невідоме. Всім аезді вавадія, що пропала у місті настрояють поїздового передовника „Жорен“ на зелені мрії. Піякит Бруцька у своїй трагедії на 1 дію „Буря за літвиці“ дає моральну псу на тему, як оточено їхати на літвиці з жіночю ві слабими жервами. На іншому образку бачимо, що треба робити в бурі, коли греміть і зливає. Сокильський інцидент зізвострований дуже злобою. Голову „Соколу Українок“ бачимо у клопоті, коли має вибирати між двома панегристами. Мадо йому відомий епізод із „Житогого Конгресу“ чкото одна референтка заклікала присутні скитати суниї наїшов тіде перо сатирика-ілюстратора. Крім тів сонні злібних дотепів лаходимо не в цьому числі три веселі фейлетони на веселі теми.

— Львівська хроніка. У брамі дому при вул. Богуславського ч. 4 невідома жінка підкинула около 4-місячну дівчину. — При вул. Кор. Майяги 20 муляра, сторож того дому Карло Майяги помер після того, як аїа селелія та напирся горіжми. — На вул. Словацького шофер вантажного авта Карло Іаен наїхав на авто Костя Пренькова та заподіяв йому шкоди на 600 зол. — Жинці шкільного інспектора Броніслава Хруське у ресторані Рогера та Зайдла при вул. Ягайлонський пропала книжечка ПКО на 250 зол., золотий ланцюжок і брилянтові ковтки вартості 700 зол.

Ніяка установа

не може

обійтись без „Діла“.

з дороги життя.

Веселому героєві сумних днів — у відповідь.

П. Дмитро Палів присудив із висоти своєї „Перемоги“, що я не маю права забирати слова „в українських справах“, бо не маю „ніякого відношення до українського громадянства“. З почуття чужості навіть п. Палієві треба відповісти.

1. Моє відношення до українського громадянства є завжди однакове, таке саме як більшості письменників, що ціле життя стоять поза межами політики, ба й суспільної активності. Словом я стою і стою сам. Бо коли письменник стоїть сам, то це природне явище, коли ж сам стоїть політик, то воно трохи комічне.

Яке відношення п. Палієва до громадянства не знаю. Знаю яке відношення 99% українського громадянства до п. Палієва. Ми — нація недержавна, тому нещасливе громадянство не може на нього вложити — кафта без печенства...

2. Моє „компромітація“ полягала мабуть на тому, що, як я довідався пізніше: п. Палієв, коли був „джигуном“, видав, чи розіслав якісь летючки проти мене.

3. Кореспондентом „ІКС“ я ніколи не був і в житті своїм не помістив там ні одного рядка. Кожний львівський журналіст знає, що у Львові від самого заснування філії „ІКС“ — кореспондентом того щоденника є інженір Максиміліян Хмельський, що сичує свої дописи і телефонограми буквою „С“. Був я натомісць кореспондентом „Dziennik-a Bydgosz-ого“ і писав там „Листи зі Львова“, де з огляду на характер денника міг я подавати лише вісти з на-

шого церковного життя, а писав їх так, що ніколи не стрінувся з докором, тільки із висловами признання найвищих представників церкви.

Працювати в польській редакції це ще само собою не гріх. Робив так довгі роки Іван Франко в „Kurjer-i lwowski-m“, Василь Шурат у „Slow-i Polsk-im“, робить це й сьогодні 100-відсотковий націоналіст Донцов і т. д.

Гадаю, що міг би це робити і п. Палієв але мусів би краще виїти по польськи, ніж по українськи („негодування (!) без власного упорядкування відносин“, диспонує (!) моральними санкціями“, „допускає (!) на сокильському адвигів“ (!), „від яких то пір“ (!), „під замітом дуже прикрої натури“ (!), „повертає (?) до життя як ментор“, і т. д.

4. Як поважно брав мою „компромітацію“ сам п. Палієв, нехай послужить факт, що в органі, якого був він (без) головним редактором містив мої фейлетони і особисто мені виплачував гонорар. Сьогодні він скаже на „Діло“ бо так йому вигідно.

Знаю, що людей з такою злобіною і з такою етикою в інших народів називають прикрим словом, що є трошки подібне до канарка і трошки до каналізациї.

Не пригадую собі, щоб я в „Діла“ коли-небудь „визітав“, але всі пригадують собі як п. Палієв „визітав“ із „Нового Часу“ і з партії УНДО: і визітав не як орез, але як підкубана завуля, що завжди підкладає свої яйця у чужі гнізда.

Стільки покищо у відповідь великому політикові і публіцистові, який одним і другим є в такій мірі inwieferne die Wanze auch ein Säug getier ist...

Тиберій Горобеш.

— Краєва хроніка. Біля Липок Михайло Мавеський наїхав на Юрка та Параньку Білоборів, що їхали фірою та забрав у них всі гроші, що мали при собі. — На дорозі біля Тяжева коло Станіславова зударилось львівське авто з калуцьким. Львівське авто скотилось в рів і наслідком вибуху згоріло до кількох хвилин. — Влад Корняк наїхав автом біля Дорогова (пов. Станіславів) на 11-літню Марію Руду. Забрав дівчину на авто, та по дорозі вона померла.

— Вбив суджену. У Григоріві (пов. Рогатин) Павло Мартиняк вбив сапою на полі Анну Брилл, тому що вона не хотіла вийти за нього. Після того Мартиняк утік і застрілявся з кріса, який сам собі зробив. Мати дівчини, як довідалася про вбивство дочки, зміїмила. Промовила щойно, як принесли збиту дочку.

— Смерть югославського поета. У Шибеніку помер Мірко Короліч, чільний югославський поет, уроджений у 1886 р. Студіював він право у Відні, Загребі та Празі. Першу збірку віршів „Пісєне“ видав у 1914 р.; другу „Нове пісєне“ у 1924; написав теж віршовану драму на народних мотивах „Зіданіє Скадра“.

— Невідома поема Пушкіна лежала досі в архіві великого князя Олега Константиновича в Ленінграді, де найшов її критик Л. В. Модзалевський. Називається вона „Тинь Фонізіна“ і дає сатиричні портрети сучасних Пушкінові письменників.

— Небезпечна марка. Чехословацький уряд не хоче приймати листів із свіжо виданими малярськими марками за 20 і 40 сот. тому, що на них зображений літак, який дав Мадярщині у дарунок Мусоліні. На марці надпис в італійській мові: „Справедливості для Мадярщини“.

— Дорогий овоч. На льондонському ринку багаті платять від двох до трьох фунтів (15 доларів!) за одне яблуко, зване „Адамовим“. Воно росте в Греції і аарбіляки цитрини. Запах його такий міцний, що надихує, мов перфумом цілу кімнату. Адамовоє райське яблуко потребує кілька років, щоб дозріло; навіть його цвіт потребує кілька місяців, щоб розвинувся.

— Різні вістки. Папа зробив пропозицію відомому виліахнікові Маркеліні, щоб він узяв на себе провід латинської наукової академії, де досі головував духовник Джіафранцескіне; Маркеліні же надумується. — У малярським місті Солинов обсеі на вулиці ріа біля селянина і заколов його на смерть. — Відома теська фабрика обуви Бата будув у Загребі хмародер на 14 поверхів. — Австрійська поліція наїшла в куферку в одній хаті у Брайтві голоу і руку жинки, якої надобно шийдено в червні п. р. У тій самій хаті поліція наїшла трупа іншої жинки. — Німецька гімалійська виправа дійшла до висоти 7.500 м. Доходять до досі незалобутих шивів Нанга-Парба. — В Німеччині наслідком спени температура в ріках доходить до 26 ст. Гинуть риби.

— Кооператива „Шовк“ у Самборі подає до прилюдного відомо наших голівельників, щоб не присилали невисушених кокоци, бо невисушені а сквиньках чи паєжках запаліють і стра-

тять зовсім на вартості. Кокоци повинні бути запарені, як це описано на сторони 91, 92 і 93 у підручнику д-ра Гнатевича. Незапарених кокоци кооп. „Шовк“ не приймає. 1) За кокоци першої сорти (чисті, тверді, великі, поодинокі) кооператива буде платити 72 сотиків за літру. 2) За кокоци другої сорти (змінянки, малі, невеликі, попламлені) платити 24 сот. за літру. 3) Шовкова, чиста зата з кокоци 6 зол. за 1 кг. Кокоци слід присилати не сорше, як 15. вересня 1934 р. До того часу повинні вони сохнути в тіні, ніколи на сонці. Кокоци користають зі зниженої поштової тарифи, як живностеві пачки. Українських торговельників, що не належать до кооп. „Шовк“, повідомляємо, що кокоци приймаємо на които уdlу, який установлено в сумі 20 зол. і 4 зол. вписового. — Управа кооп. „Шовк“ у Самборі, вул. Замойського ч. 7.

— На місце „Січі“ — тижневик „Наш Стяг“. На місце тижневика „Січ“, що виходив довгі роки в Шикаго, появляється тепер тижневик „Наш Стяг“ (по англійськи: Our Banner). Зміна не лиш в назві, але й у форматі. „Наш Стяг“ появляється у вдвоє більшому форматі. Цей більший формат вигідніший для читача, бо дає кращий перегляд. Зрештою часопис, як і перше, є органом української гетьманської організації у Злучених Державах. Редактором а далі полковник Олександр Шаповал.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Зміна адреси і зол. Можна присилати поштогими марками.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Українське Технічне Товариство у Львові подає сумну вістку про смерть тов. інж. Альбіна Баршівського, начальника Відділу Дорогового Держ. Зал. у Бельську, видного члена УТТ, який упокоївся в Кракові дня 22. червня 1934. Рада Українського Технічного Т-ва.

Якщо хочете брати участь у виборах до громадських рад, то негайно замовте собі

Новий Самоуправний Закон

разом із виборчою ординацією

д-ра Степана Барана

Замовляти в Адміністра-

ції „Діла“ Львів, Ринок 10.

Ціна прихрильника 0-80 зол.

(з почт. пересилкою 0-95 зол.)

Дописи.

МОСТИЦІНА.

З діяльності „Луга“ в селі Підгачі. В неділю, 27. травня п. р. уладна наш „Луг“ подіє-фестин. Хоча було зливно та несприятлива погода, наш „Луг“ приготувався до фестивалю як слід. Площу на фестивалі прибрано гарно зеленню і нап. прапорами. Зі сусідніх сіл прибули до нас на фестивалі „Луга“: в Годишні в числі 26 дугоників і 12 дугоничок, в Липок Гостиницьких 36, 15, в Підлісок 5, в Ардамівській Волі 25 і в Старині 2. Всі ці дугоники та дугонички ставали до вправ, причому в нашого „Луга“ вправляло 20 дугоників і 2 дугонички. Виведено всі приписані вправи: паличними, хустинними, жішані та ритмічні до пісні: „Накрила піч-ка“. По вправах відбулася дефіляда перед головами всіх прибулих „Лугів“. По пописі наш голова Василь Бойко подякував усім прибулим „Лугам“ за труд, після чого відспівано дугоний гимн „Ой у Лузі червона калина“.

СПОРТ.

МИСТЕЦТВА У. С. С.

Черче 12. VII. С. Р. — Лисоня (Бережани) 0 : 3 (0 : 2). С. Р. виступив з початку гри тільки з 8 гравцями (не всі свої лінії). Гра вилась час гостра, навіть дещо небезпечна. В другій частині гра назагал рівно-рядна. — Суддював рішуче п. М. Вербийний. Виділи біля 500.

Жидачів 12. VII. Сокол — Калина (Журавно) 5 : 1 (3 : 1). Легка перемога Сокола, всеж таки Кали-

на зробила від минулого року деякий поступ. Суддював дуже добре п. Грубський зі Стрия. Виділи майже не було.

Коломия 1. і 12. ц. м. Сокол — Сокол (Куті) 5 : 1. Сокол — Сокол (Куті) 4 : 1. Змагання на мистецтво Коломийщини. Сокол — Сокол (Дрогобич) 3 : 2 (1 : 1). Змагання покінчилися несприятливим інцидентом, бо Сокол (Дрогобич), недовольний рішенням судді, аїтшов перед кінцем гри з пачі. Таку поведінку спортової дружини треба якнайгостріше осудити. Суддював п. Грубський зі Стрия.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Комарно 15. VII. Сокол (Судова Вишня) — Хуртовина 2 : 1 (2 : 0). Несподівана перемога гостей, що зуміли виграти товариські змагання зі заправленим у мистецьких боях противником. В гостей подобався воротар, який у другій частині гри оборонив безліч небезпечних стрілів. Суддював п. Ленець.

Пуків біля Рогатина, Пробій — Черчанка 4 : 0 (2 : 0). Пробій переміг заслужено Черчанку завдяки красній стріловій диспозиції та вігранню. Черчанка — не дружина, що має поодиноких змагунів добрих, які чомусь не хочуть зрозуміти, що копаний м'яч — це гра перш усього збірня. Суддював п. Юрків. По тих змаганнях відбулися змагання резерв обох дружин, які принесли перемогу Черчанці.

Самбір. Дністер — Юнак (Дрогобич) 2 : 0 (1 : 0). Змагання за мистецтво Б-кляси ЛЗОПН. Заслужена перемога української дружини над лідером Б-кляси. Дністер переважив гостей амбіцією й технікою, граючи добре у всіх лініях. Суддя п. Гайдагофер.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

„FAMINE IN UKRAINE“. New York City 1934. United Ukrainian Organisations of The United States. Стор. 32. Форм. 8°.

ПРОМИСЛ І ТОРГОВЛЯ, ЦІНИ І ГРОШІ. Нау-ка суспільної економіки, частина III. Написав Др. Карло Коберський. Накладом „Самоосвіти“, кооп. з обм. під-пов. Львів, 1933. Стор. 72. Форм. 16°.

СПРАВОЗДАВАННЯ ПРО ЧИННІСТЬ УКРАЇН-СЬКОЇ НАУКОВОЇ АСОЦІАЦІЇ В ПРАЗІ. За час від 7. XII до 30. VI 1933.

ЖУРНАЛИ.

НАЗУСТРІЧ, література, мистецтво, наука, гро-маське життя. Ч. 14. Львів 15. VII. — Зміст: Едвард Козак: Дещо про нашу карикатуру. Т. Галін: Хри-зантими. Василь Сімоніч: Ярослав Веселовський на Буковині (Жиут спогади вперед 30 років). М. Ру-дницький: Весняний дефіт. Останні дні. Достоту ось-таку... (Послі). Зинівий Лиско: Спокуха поезії з му-зиком. „Соколи, Соколи, ставайте в ряди!“ (В 40-ліття „Сокола-Батька“). М. Островерха: Стрімкий твір. Аліна Лян: Книжки про невидючих. Іван Стартук: Керамічна робітня „Око“ у Львові. В. Аркадій: Не-мире поезії. 15 ілюстрацій. Ціна 50 сот.

Чванітеся приналежністю до великої україн-ської нації — то підпишіть і впадіть до кінця липня 1934 р. позичку Рідній Школі. Одяг гра-мота 25 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобіле-вича. Косів:

- 19. VII. Корнелівські дзвони.
- 20. VII. Детектив.
- 21. VII. Королева кіна.
- 22. VII. Залізна острога.
- 23. VII. Чужак.
- 24. VII. Малепа.

Великий Міський Театр.
Нечиний з причини ферій.

Театр Річнородностей.
Нечиний з причини ферій.

Кіна.

АПОЛЬО: „Голос засудження“.
АТЛАНТИК: „Бурителі“.
ВАНДА: „Блакитний експрес“, „Наві-жена дівчина“.
КАСІНО: „Гніздо залюблених“. Танцю-ристи в Буенос Айрес.
КОЛІСЕН: Нечиний.
КОПЕРНИК: „Чілі“ (відецька коме-дія), „Валь білий ліжечок“ (із Містінгет), Барту в Польні.
МАРУСЕНЬКА: „Маскарада кохання“, та ревія.
МІРАЖ: „Навіщо працювати“ (Фліп і Фліп), „Біла дель“.
МУЗА: „Професор у кабаре“ (Бас-тер Кітов).
ПАН: „Усміх шастя“, „Дама-Кер“.
ПАЛЯС: „Пробова бригада Захарова“.
ПАСАЖ: „Тайна спальні“ та ревія.
СВІТ: „Порт Сан-Дієго“, „Заборо-на мелодія“.
СОНЦЕ: „Давид Гольдер“ та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Магараджа в Рампур“ з Борисом Карловим та оперетка „Пом-тар з Гироль“.
ХИМЕРА: „Цвітє степу“ (Чарльз Фарел).
УТІХА: „Сховайте наші смутки“ та ревія.

Закордонне радіо.

Вівторок, 17. липня 1934.

Відень (506,8) 12:00, 13:10, 17:00 Кон-церт, 16:15 Авдіція для дітей, 19:55 Оп-фрагменти, Братислава (298,8) 19:25 Ка-меральна музика, 20:25 Пісні й арії, Ко-шиці (269,5) 18:00 Спів, Мор. Острава (259,1) 20:25 Нар. словотвірні пісні, Лягті (1807) 18:35, 18:55 Спів, Париж (349,2) 12:15, 13:04 Концерт, Атльона (531) 20:00, 20:45 Спів, 21:15 Нар. мелодії, Білгород (439,8) 12:05 Пісоники, 20:10 Солісти, Люб-ляна (369,3) 21:00 Спів, шитра, Ковно (1935) 19:30 Вокальні дуети, 20:20 Литов-ська музика, Берлін (356,7) 14:15 Солісти, 18:45 Мопартові й Бетовенові твори (фортеп'яни), Кенігсвустергаузен (1571)

17:55 Концерт (Нахтігальмузі, Гендль), Кельн (435,9) 19:00 Літотий хор (нар. пісні), Ляйпціг (382,2) 18:15 Концерт військ. трубної оркестри, 22:50 „Кавкан-ська музика“ оп. Вартіма, Мінхен (403,4) 17:50 Пісні, 19:05 „Дон Хуан“ оп. Мопар-та, Будапешт (549,5) 12:05, 19:45 Циг-й малярська музика, 17:35 Два фортеп'я-ни, 22:00 Симфонічний концерт, Мільно (368,6) 11:30 Камер. музика, 20:45 „Ля-Донна Пердута“ оп. Петрія, Рим (420,8) 13:05, 17:15 Легка музика.

Середа, 18. липня 1934.

Відень (506,8) 19:40, 22:50 Концерт, Братислава (298,8) 15:15 Концерт, Ко-шиці (269,5) 11:30 Циг. музика, Мор. Острава (259,1) 18:20 Концерт Україн-ського Хору (українські та словотвірні пісні), Прага (470,2) 19:10 Легка музика, 21:15 Камер. концерт, Париж (349,2) 20:45 Симф. концерт, Білгород (439,8) 18:30 Пісоники, Любляна (369,3) 20:00 Спів, 20:45 Хор, Берлін (356,7) 16:00 Концерт військ. оркестри, Кенігсвустергаузен (1571) 18:40 Солісти (музика, спів), Кельн (435,9) 17:15 Камеральна музика, Ляйпціг (382,2) 17:10 Нар. музика, Мінхен (403,4) 13:25 Оп. музика, 14:20 Спів, 21:00 Кон-церт (музика, спів Фейге, сопран, Ан-дрієнко, тенор), Бресля (315,8) 18:15 Спів, Будапешт (549,5) 12:05 Легка му-зика, 20:15 „Богена“ оп. Пучіні, Мільно (368,6) 17:10 Камер. музика, спів, Рим (420,8) 20:45 „Ісабо“.

Львівське радіо.

Вівторок, 17. липня 1934.

6:30—7:25 Равішня авдіція, 12:05 Мете-орологіч. вісті, 12:10 Концерт, 13:05 Для молодших дітей: „Не було нас, був ліс“, 13:20 Сольові інстр. твори (гр. пл.), 13:55 З ринку праці, 14:00 Вісті про експорт, 14:05 Збіжжєва біржа, 16:00 Концерт лег-кої музики, спів (Поплавський, тенор), 17:15 Популярний концерт (оркестра, спів), 18:00 Відч. „Доброїм, гніздо Гер-буртів“, 18:15 Ре де Коста (фортеп'яни і ревелерси з гр. пл.), 19:00 Всечина, 19:15 Легка музика, 19:50, 19:55 Спортові вісті, 20 Вибрані думки, 20:02 Муз. фейл. „Я слухати музика Р. Вагнера“, 20:12 „Трістан і Ізоальда“ муз. паса Рих. Ва-гнера (з гр. плт); „Молодий поетичний Познає“ (рецитації поезій), 23:10 Сексу-альне виховання молоді.

Середа, 18. липня 1934.

6:30—7:25 Равішня авдіція, 12:05 Мете-орологіч. вісті, 12:10 Концерт, 13:05 Французька симфонічна музика (гр. пл.), 14:00 Експортні вісті, 14:05 Збіжжєва біржа, 16:00 Легка музика, вокальний дует, 17:00 Для дітей: „Не штука дива-тися, бачити птука“ (з нападів молодого прирідника), 17:15 Концерт хору, 17:45 Співотий ревія, 18:00 Книжка й наука, 18:15 Оркестра Дікіу (гр. пл.), 18:45 „Про культуру будинку“ 18:55 Тури-

стичний бюджет львівської зал. дирек-ції, 19:00 Всечина, 19:15 Скрипковий ре-сїтал, 19:40 Музика з гр. пл., 19:50, 19:55 Спортові вісті, 20:00 Вибрані думки, 20:02 Актуальний фейлетон, 20:12 Гр. плт, 21:02 Про мандрівництво, 21:12 Пісні (Гіфан, мепосопран), 21:30 Форте-п'яни, 22:00 „Подювання на залця“, 22:15 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5:27 3/4 зол.
У Варшаві були такі курси: Лондон 26:66, Париж 34:91 1/2, Берлін 203:25, Шріх 172:55, Амстердам 358:45, Прага без транс-акцій, Мільно 45:41, Ньюйорк набель 5:29 1/8, Ньюйорк чеки 5:28 5/8.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 17. липня п. р. кооперативам платив за: 1 кг. десерт. масло 1:90 зол. 1 л. молока 0:13 „ 1 л. сметани 0:55 „ 1 кг. яєць 2:30 „

Тенденція на масло і яйця вдержана, на молоко і сметану слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 18. липня п. р. платять своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птінці, дько подвіря птахо-м'ясарні „М. С.“ у Львові (вуд. Б. Глова-цького 23):

Курята (пара курят важить не менше як 120 кг.) за 1 кг. 0:90 зол. Кури I кляса „ 0:80 „ II „ 0:60 „

Тенденція спокійна.

ЗА БЕЗЦІН

товари літні, шовкові і вовняні — у

Галицьким Магазині Новостей Галицька ч. 15.

Для прикладу кілька цін:

Периаль	0:55	Вовна „шкоцька“	1:65	Сирій шовк	1:20
Вовліна	0:60	Вовна мішкова	1:75	Попеліна на сорочку	1:25
Крепон	0:80	Вовна на мундурки	1:80	Всип рожев. 90 шир.	0:90
Панама	0:90	Вовна Букла 130 шир.	4:50	Полотно на прост.	
Шовк до прани	1:—	Вовна на плаші	6:—	140 шир.	1:25
Епожик	1:—	Суконко жін.	3:—	Атлас пост.	1:70
Шантунг-Пріма	1:50	Шелюти 150 шир.	2:30	Потешки мереж.	2:—
Піт-рен	1:50	Полотно 80 шир.	0:55	Простирала з хант.	2:20
Піт-рен Пріма	2:65	Мадаполям 80 шир.	0:85	Обрусове	3:—
Рипс шовк.	1:50	Шифон 80 шир.	0:90	Каши	0:30
Маркізета швайп.	1:80	Сиріака	0:55	Ручники вафл.	0:50
Креп-Сатен	1:70	Перикаліна кодір.	0:65	Ручники купел.	0:40
Креп-Монголь в дес.	2:80	Димка на підшт.	0:65	Стирни корчин.	0:25
Креп-Марокен	3:30	Зефір сирій	0:55	Серветки	0:15
Креп-Жоржет	2:50	Зефір Пріма	0:80	Хустинки муж. і жін.	0:15

При закупі товару даром бізети до кім ПАЛЯС, АПОЛЬО й АТЛАНТИК. Замовлення з провінції подагдожуємо відворотню поштою.

Присилайте передплату!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 мн. одношпальтовий або його місце з руб-риці оголошен	зол. 0:35	Дрібні оголошення від слова: матримоніальні і приват. кореспонденція по кунно, продаж, винаєм і т. п.	зол. 0:15	Остання сторінка 1/1	зол. 450
1 „ одношпальтовий в тексті і новинах	0:60	шукаючи праці	0:07	„ „ 1/2	250
„ „ на першій сторінці	0:80	слова товстим друком подвійно.		„ „ 1/4	130
				„ „ 1/8	70